

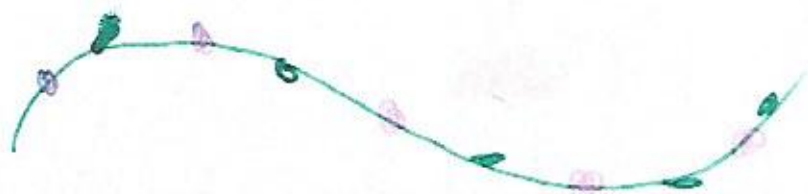
Pola Libudzie

"Noony blask"

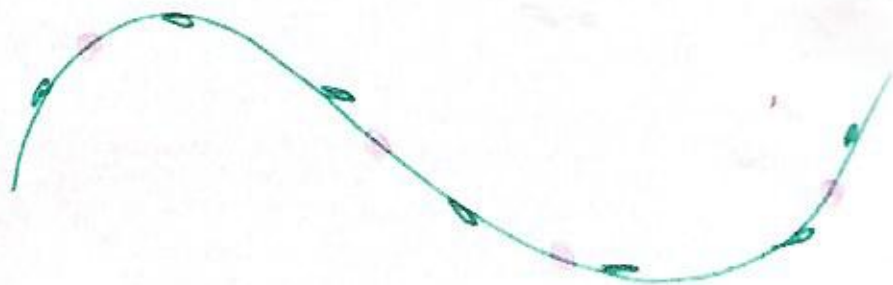

Pola Libudzie

Nocny blask

Dawno, dawno temu, żyli sobie bliźnięta. Dziewczynka miała na imię Jagoda. Była bardzo miła, wesota, pogodna, bardzo lubiła spacerować. Drugi z bliźniąt to Jasiu. Jaś miał psa, swojego przyjaciela, z którym spędzał dużo czasu.

Pewnego dnia rodzeństwo poszło do lasu, aby nazbierać grzyby. Zamiast grzybów znaleźli kamień, który był inny niż zwykłe. Poszli do miasta do swojego wuja, znawcy kamieni.

Pokazali wujowi swój znaleziony kamień. Okazało się, że ten kamień jest magiczny. Ale Jagoda i Jaś nie wiedzieli na czym polega jego magia. Podziękowali wujowi i wrócili do domu.

Jagoda odłożyła kamień na stoliczek. Zapadł wieczór, Jaś wyjrzał za okno, księżyc świecił bardzo jasno i było dużo gwiazd na niebie. Jagódka położyła się do swojego łóżka i usnęła. W nocy obudził ją blask, przestraszona Jagoda obudziła Jasia. Poszli razem sprawdzić skąd bije to światło. To był blask magicznego kamienia.

Gdy podeszli bliżej, zauważyli, że gwiazdki unoszą się w powietrzu.

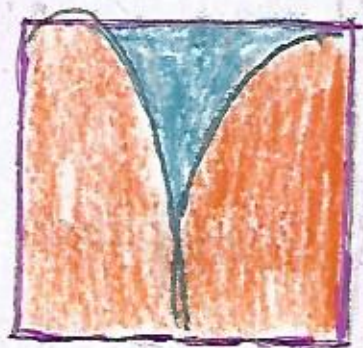
Nagle odezwał się głos:

- pomyślcie życzenie

Jaś pomyślał o nowej budzie dla swojego czworonożnego przyjaciela, Jagoda zażyczyła sobie domek dla lalek.

Kamień przestał świecić i bliźnięta zmęczone poszły spać.

Rankiem, gdy się obudzili zauważyli,
że spełniły się ich życzenia.

Mijały dni i noce, a kamień coraz
stabiej bił blaskiem, aż pewnej nocy
nie zaświecił wcale.

Jaś z Jagódką zostawili kamień na
pamiątkę i długo wspominali jego
magię i świecący blask.

